

21 Jornades de Medicina de l'Esport del Bages

Addicció a les drogues socials i rendiment esportiu

Dr. Antoni Bulbena Dra Francina Fonseca

La utilització de substàncies per millorar el rendiment atlètic s'ha practicat des de l'aparició dels esports de competició a l'antiga Grècia. Des dels anys 60 la pràctica del *dòping* ha esdevingut comú entre els atletes, fins que el 1967, el COI va publicar la primera llista de substàncies prohibides i durant els Jocs Olímpics de Ciutat de Mèxic es van portar a terme els primers controls. Des de llavors múltiples substàncies s'han inclòs al llistat prohibit.

Les substàncies prohibides al llistat de la WADA (Agència Mundial Antidopatge) per l'any 2008 dins i fora la competició són: els anabolitzants, les hormones i substàncies afins, els beta-agonistes, antagonistes i moduladors d'hormones, diürètics i altres agents. Altres substàncies estan prohibides només durant la competició: els psicoestimulants, els analgèsics narcòtics, els cannabinoides, els glucocorticoides. Finalment, hi ha altres substàncies prohibides només en determinats esports: l'alcohol i els betabloquejants.

Aquestes substàncies poden ser utilitzades per a millorar el rendiment esportiu, per mitigar el dolor o bé amb finalitat recreacional com les substàncies d'abús en població general, podent arribar a desenvolupar-se un trastorn per dependència d'aquestes substàncies.

Els principals factors que mantenen el consum, malgrat els riscos, són la necessitat d'assolir més triomfs, la facilitat per a l'obtenció de les substàncies, el fet que són vistes com essencials per l'èxit i el desconeixement dels efectes adversos per part dels atletes.

En el cas de l'aparició de trastorns per abús i dependència, és difícil que l'atleta cerqui tractament. Són necessaris programes que assegurin la confidencialitat del subjecte per a un correcte abordatge.